

Sygn. akt II KK 244/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk (sprawozdawca)

SSN Igor Zgoliński

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie **P. N.**,

skazanego z art. 244 k.k.

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2021 r. w Izbie Karnej,

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.),

kasacji wniesionej na korzyść skazanego przez Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 27 kwietnia 2021 r., sygn. IX Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 25 czerwca 2020 r., sygn. II K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona przez Prokuratora Generalnego okazała się zasadna w stopniu oczywistym, co uzasadniało jej rozpoznanie oraz uwzględnienie przez Sąd Najwyższy na

posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.). Słuszny bowiem okazał się, skierowany pod adresem orzeczenia zapadłego w dniu 27 kwietnia 2021 r. przed Sądem Okręgowym w W. w sprawie o sygn. IX Ka (...), zarzut polegający na rażącym i mającym istotny wpływ na treść wyroku naruszeniu przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 6 k.p.k., art. 425 § 1 k.p.k., art. 437 § 1 k.p.k. oraz art. 449 § 1 k.p.k. polegający na zaniechaniu rozpoznania prawidłowo wniesionej i przyjętej apelacji, wywiedzionej od wyroku Sądu Rejonowego w G. przez obrońcę oskarżonego - radcę prawnego P. K., czym zostało naruszone prawo P. N. do obrony poprzez pozbawienie go możliwości poddania wyroku Sądu Rejonowego kontroli instancyjnej Sądu Okręgowego w aspekcie zarzutów zawartych w tymże środku odwoławczym, kwestionującym orzeczenie sądu *meriti* w całości. Wyrok sądu drugiej instancji należało zatem uchylić i przekazać Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Jak wynika z akt sprawy o sygn. II K (...), wyrokiem z dnia 25 czerwca 2020 r. (sygn. II K (...)) Sąd Rejonowy w G. skazał P. N. za czyn z art. 244 k.k., za co wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat (art. 42 § 1a pkt 2 k.k.) oraz rozstrzygnął w przedmiocie kosztów sądowych (*k. 149, t. I*)

W toku postępowania przed sądem pierwszej instancji, oskarżony P. N. był reprezentowany przez dwóch obrońców: adwokata Ł. L. (*k. 5,6, t. I*) i radcę prawnego P. K. (*k. 94-95, t. I*).

Wniosek o sporządzenie i doręczenie pisemnego uzasadnienia wskazanego wyroku został złożony przez obu obrońców oskarżonego (*k. 150, 200, t. I*). Z uwagi na ekspedycję w innych terminach, adwokat Ł. L. odebrał pisemne uzasadnienie wyroku w dniu 22 października 2020 r. (*k. 169, t. I*), a radca prawny P. K. dopiero w dniu 2 marca 2021 r. (*k. 205, t. II*). Przedmiotowy wyrok, z zachowaniem zawitego terminu, został zaskarżony przez obu obrońców. Apelacja adwokata Ł. L. (*k. 166, 167, t. I*) została przyjęta i wraz z aktami sprawy przesłana do Sądu Okręgowego w W. na mocy zarządzenia Sądu Rejonowego w G. z dnia 3 listopada 2020 r. (*k. 170, t. I*). Środek odwoławczy radcy prawnego P. K. (*k. 230-234, t. II*) został natomiast przyjęty do rozpoznania zarządzeniem z dnia 26 marca 2021 r. (*k. 229, t. II*) i za pismem przewodnim z dnia 13 kwietnia 2021 r. przesłany do Sądu odwoławczego w ślad za aktami głównymi sprawy (*k. 228, t. II*).

Jak wynika z pisma – oświadczenia – z dnia 27 kwietnia 2021 r. (*k. bez numeracji — k. 243, t. II*), z uwagi na niedopatrzenie pracownika sekretariatu Sądu Okręgowego w W., apelacja radcy prawnego P. K. nie została przedstawiona Sądowi *ad quem* przed terminem rozprawy, wyznaczonej na dzień 27 kwietnia 2021 r. W konsekwencji, w ramach

postępowania odwoławczego rozpoznana została jedynie apelacja wniesiona przez jednego z obrońców oskarżonego (*k. 226, t. II*), a Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2021 r., sygn. IX Ka (...), po rozpoznaniu jedynie apelacji adwokata Ł. L., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok i zasądził od oskarżonego koszty za postępowanie odwoławcze (*k. 227, t. II*). Bezsporne jest zatem, że Sąd Okręgowy w W. zaniechał rozpoznania apelacji wniesionej przez radcę prawnego P. K., do czego nie doszło z winy składu orzekającego, a z powodu opóźnienia w przekazania korespondencji sędziemu referentowi. Niedopuszczalne byłoby uzupełniające rozpoznanie środka odwoławczego, pominiętego podczas pierwszego rozpoznania sprawy przez Sąd odwoławczy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2017 r., sygn. akt V KK 399/17, SIP «Legalis» nr 1683121).

Powyższa okoliczność nie może jednak w negatywny sposób wpływać na sytuację procesową P. N., bowiem stanowi naruszenie jego prawa do obrony, zagwarantowanego m. in. w art. 6 k.p.k. W analizowanym stanie faktycznym Sąd Okręgowy w W. zaniechał przeprowadzenia kontroli odwoławczej w odniesieniu do prawidłowo wniesionej i przyjętej apelacji radcy prawnego P. K., który w dniu 2 marca 2021 r. (*k. 205, t. II*) otrzymał wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 25 czerwca 2020 r. (sygn. II K (...)) wraz z uzasadnieniem, zaś zwykły środek zaskarżenia nadał w placówce pocztowej w dniu 16 marca 2021 r. (*k. 235, t. II*). Radca prawny P. K. dochował zatem zawitego terminu określonego w art. 445 § 1 k.p.k.

Jak słusznie wskazał Prokurator Generalny w wywiedzionej kasacji, ograniczenie kontroli sądu odwoławczego zaskarżonego zwyczajnym środkiem zaskarżenia wyroku tylko do rozważenia zarzutów i wniosków wskazanych w jednym ze środków odwoławczych narusza także art. 425 § 1 k.p.k., gdyż P. N. został tym samym pozbawiony dostępu do drugiej instancji. Sąd Okręgowy w W. dopuścił się także naruszenia art. art. 437 § 1 k.p.k. i 449 § 1 k.p.k. Podkreślenia wymaga, że - w istocie - apelacje obu obrońców zostały wniesione na korzyść P. N., jednak ich zakres zaskarżenia był mimo to odmienny. Zarówno w apelacji wniesionej przez adwokata Ł. L., jak i radcę prawnego P. K. wskazano na rażącą niewspółmierność orzeczonej kary, jednak pominięty środek odwoławczy radcy prawnego P. K. obejmował zaskarżenie całego wyroku, zawierając dodatkowo zarzut uchybienia art. 7 k.p.k. Powyższe wskazuje zatem, że zakres zaskarżenia przedstawiony w nierozpoznanej apelacji radcy prawnego P. K. był „szerszy”, niż ten zawarty w zwyczajnym środku odwoławczym wniesionym przez adwokata Ł. L..

W tej sytuacji nieodzowne stało się uchylenie w całości orzeczenia Sądu Okręgowego w W. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi odwoławczemu, który w orzekając ponownie w postępowaniu odwoławczym będzie miał na uwadze zarzuty podniesione w apelacjach obu obrońców P. N.. Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.